

“Ιατρός διάσημος ο Άγιος και φημισμένος καθηγητής της Ιατρικής και υπέροχος χειρουργός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Το διήμερο 10 και 11 Ιουνίου πανηγύρισε ο υπό ανέγερση Ιερός Ναός του Αγίου Λουκά του Ιατρού Αρχιεπ. Συμφερουπόλεως στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βέροιας.

Την παραμονή της εορτής, το εσπέρας, τελέστηκε Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος. “Ιατρός διάσημος ο άγιος καί

φη-μισμένος καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς καί ὑπέροχος χειρουργός, θά μπορούσε νά ἀπολαμβάνει τίς ἀνέσεις καί τήν τιμή πού ἄρμοζε στή θέση καί τίς ἱκανότητές του. Ὅμως στήν πρόσκληση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός διά τοῦ ἐπι-σκόπου Ἰννοκεντίου, τήν πρόσ-κλη-ση νά ἐνδυθεῖ τό ράσο τοῦ ὀρ-θοδόξου κληρικοῦ, γιά νά διακο-νή-σει τόν λαό καί τήν Ἐκκλησία πού βρισκόταν ἐν διωγμῷ ἀπό τό ἄθεο καθεστῶς πού κυριαρχοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη στή Σοβιετική Ἑνωση, ὁ ἅγιος Λουκάς δέν ὑπο-λόγισε τόν ἑαυτό του. Δέν σκέ-φθηκε τί θά ἐγκατέλειπε καί τί θά διακινδύνευε, ἀλλά ἐγκατέλειψε τά πάντα, ὅπως καί οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, γιά νά ἀνταποκριθεῖ στήν πρόσκλησή του «δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω σε ἀλιέα ψυχῶν» εἶπε, μεταξύ ἄλλων, ὁ Σεαβσμιώτατος γιὰ τόν Ἅγιο Λουκά τὸν Ἱατρό.

Ανήμερα της εορτής, το πρωί, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος. Οι Ιερές Ακολουθίες ολοκληρώθηκαν με τα εγκώμια του Αγίου και την λιτανεία της εικόνας και των λειψάνων του.

Στο τέλος τελέστηκε μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σταυροπηγίου κυροῦ Ἀλεξάνδρου, κατὰ σάρκα ἀδελφοῦ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ

«Κατέπλευσας σήμερον Λουκά, εἰς Παραδείσου τόν εὐδιον λιμέ-να, ἀγρεύσας πλῆθος ἰχθύων πο-λύ, δικτύοις τοῦ Σωτῆρος».

Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, λίγες μόνο ἡμέρες μετά τήν Κυριακή τῆς Πεντηκο-στῆς καί τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τή μνήμη δύο ἁγίων ἀποστόλων της, τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρθολομαίου καί τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Βαρ-νά-βα. Συγχρόνως ὁμως ἐορτάζει καί τιμᾷ καί τή μνήμη ἑνός νέου ἁγίου της, ἑνός ἁγίου πού ἔζησε στήν ἐποχή μας καί ἀνεδείχθη δο-χεῖο τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύ-ματος καί πηγή ἀκένωτος θαυμά-των καί ἰάσεων.

Ὁ νέος αὐτός ἅγιος εἶναι βε-βαίως ὁ προσφιλέας μας ἅγιος, ὁ ἅγιος Λουκάς, ἀρχιεπίσκοπος Συμ--φερουπόλεως, ὁ ἰατρός καί θαυ-ματουργός, τοῦ ὁποίου τμήμα τοῦ ἱεροῦ του λειψάνου κατέχου-με στήν Ἱερά Μητρόπολή μας καί τήν Ἱερά αὐτή Μονή ὡς οὐράνια εὐλογία καί θεία δωρεά.

Καί ἐάνέκεῖνος «κατέπλευσεν σή-μερον εἰς Παραδείσου τόν εὐδι-ον λιμένα», ὅπως ψάλλει ἡ Ἀγία μας Ἐκ-κλη-σία ἐπὶ τῇ μνήμῃ του, ἐμεῖς καταπλεύσαμε στόν ὑπό ἀνέγερση ἱερό του ναό του, ἐδῶ ὅπου ἡ παρηγορία τήν ὁποία χα-ρίζει ἡ παρουσία του καί τά ἀνα-ρίθμητα θαύματά του ἀναπαύει ὡς εὐδιος λιμένας τίς

ταλαιπωρη-μένες από τά κύματα τῶν θλίψε-ων καί τῶν δοκιμασιῶν τῆς ζωῆς ἀλλά καί τή ζάλη τῶν πειρασμῶν καί τῶν ἀσθενειῶν τίς ψυχές τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶντου.

«Καταπλεύσαμε» γιά νά πανη-γυρί-σουμε τήν ἱερά καί φωτοφόρο μνήμη του, ἀλλά συγχρόνως καί γιά νά ἀναθεωρήσουμε «τήν ἔκ-βα-σιν τῆς ἀναστροφῆς του» κατά τήν προτροπή τοῦ πρωτοκορυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλη-σίας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέ-ρως ὁλόκληρο αὐτόν τόν μήνα Ἰούνιο.

«Καταπλεύσαμε», γιά νά δοῦμε πῶς ἔφθασε ὁ ἅγιος μας «εἰς Πα-ραδείσου τόν εὐδιον λιμένα», ἀλλά καί ποιὰ εἶναι ἡ σχέση του μέ τούς τιμωμένους ἁγίους ἀπο-στό-λους, τόν ἐκ τῶν δώδεκα μα-θητῶν τοῦ Κυρίου μας ἅγιο ἀπό-στολο Βαρθολομαῖο, καί τόν ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα καί συνέκδημο τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἅγιο ἀπό-στολο Βαρνάβα.

Τήν ἀπάντηση στό διπλό αὐτό ἐρώτημα μᾶς τήν ἔδωσε ὅμως ἤδη τό Δοξαστικό τῆς ἑορτῆς, τό ὁποῖο προέταξα στήν ὁμιλία μου.

Κατέπλευσε, λέγει, ὁ ἅγιος Λου-κᾶς στόν εὐδιο λιμένα τοῦ Παρα-δείσου, «ἀγρεύσας πλῆθος ἰχθύων πολύ, δικτύοις τοῦ Σωτῆρος». Ἐφθασε στόν Παράδεισο, ἔχοντας καταφέρει νά κερδίσει, πιάνοντας στά δίκτυα τοῦ Σωτῆρος, μεγάλο πλῆθος ἰχθύων.

Νά, λοιπόν, ἡ σχέση τοῦ ἁγίου Λουκᾶ μέ τούς τιμωμένους ἀπο-στό-λους! Νά ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο κατόρθωσε ὁ ἅγιος μέσα ἀπό τίς ἀναρίθμητες τρικυμίες τῆς ζωῆς του, πού θά καταπόντιζαν κάθε ἄλλον στή θέση του, νά φθά-σει στόν εὐδιο λιμένα τῆς βασιλεί-ας τοῦ Θεοῦ καί νά ἀπολαμβάνει ἐκεῖ τή δόξα καί τή μακαριότητα τοῦοὔρανοῦ.

Ἰατρός διάσημος ὁ ἅγιος καί φη-μισμένος καθηγητής τῆς Ἰατρικῆς καί ὑπέροχος χειρουργός, θά μπορούσε νά ἀπολαμβάνει τίς ἀνέσεις καί τήν τιμή πού ἄρμοζε στή θέση καί τίς ἱκανότητές του. Ὅμως στήν πρόσκληση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χριστός διά τοῦ ἐπι-σκόπου Ἰννοκεντίου, τήν πρόσ-κλη-ση νά ἐνδυθεῖ τό ράσο τοῦ ὁρ-θοδόξου κληρικοῦ, γιά νά διακο-νή-σει τόν λαό καί τήν Ἐκκλησία πού βρισκόταν ἐν διωγμῷ ἀπό τό ἄθεο καθεστώς πού κυριαρχοῦσε τήν ἐποχή ἐκείνη στή Σοβιετική Ἑνωση, ὁ ἅγιος Λουκᾶς δέν ὑπο-λόγισε τόν ἑαυτό του. Δέν σκέ-φθηκε τί θά ἐγκατέλειπε καί τί θά διακινδύνευε, ἀλλά ἐγκατέλειψε τά πάντα, ὅπως καί οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου, γιά νά ἀνταποκριθεῖ στήν πρόσκλησή του «δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω σε ἀλιέα ψυχῶν».

Καί αὐτό ἔγινε πράγματι ὁ ἅγιος Λουκᾶς. Ἀκολούθησε μία ἀποστο-λι-κή πορεία, μέ δοκιμασίες καί τα-λαιπωρίες, ὅπως αὐτές πού περι-γρά-φει ὅτι ὑπέμεινε ὁ

πρωτοκο-ρυ-φαῖος απόστολος Παῦλος.

Φυλακίσθηκε, διώχθηκε, ἐξορί-σθη-κε, ἀλλά ὅπου καί ἂν βρέθηκε, εἴτε μέσα στούς λίγους ναούς πού εἶχε ἀφήσει ἀνοικτούς τό ἄθεο καθεστώς, εἴτε ἔξω ἀπό αὐτούς, προσφέροντας τήν ἱατρική φρο-ντίδα καί θεραπεία στούς ταλαί-πω-ρους ἀνθρώπους πού ζοῦσαν ἀβοήθητοι στίς μακρινές ἐπαρ-χίες τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, ὅπου ἐπανειλημμένα ἐξορίσθηκε, ὁ ἅγιος Λουκᾶς «ἄγρευε» ἀνθρώ-πους γιά τόν Χριστό, ἀκριβῶς ὅπως ἔκαναν καί οἱ συνεορτα-ζό-μενοι σήμερα ἅγιοι απόστολοι, ἀλ-λά καί ὅλοι οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου.

Αὐτό συνεχίζει νά κάνει καί μετά τήν κοίμησή του καί μέχρι σήμερα μέ τά πολλά θαύματα πού ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ἄλλα ἀπό τά ὁποῖα μᾶς γνωστοποιοῦν ἀδελφοί μας πού τά ἔζησαν καί ἄλλα τά βλέπουμε νά γίνονται ἐνώπιόν μας, ἐδῶ στόν ναό του καί στό μοναστήρι μας. Καί ὅλα αὐτά τά θαύματα ἀλλάζουν καί τή ζωή αὐτῶν πού τά δέχθηκαν ἀλλά καί τή ζωή αὐτῶν πού τά ἀκοῦν, ἐνι-σχύοντας τήν πίστη μας στόν Θεό.

Τά λόγια τά ὁποῖα προεῖπα γιά τόν ἅγιο Λουκᾶ, γιά τό μεγαλεῖο αὐτοῦ τοῦ ἁγίου, εἶναι πάρα πολύ φτωχά. Δέν μπορεῖς νά ὑμνήσεις τόν ἅγιο Λουκᾶ, ζώντας αὐτό τό μεγαλεῖο του, ζώντας αὐτά τά θαύματά του. Καί ἐπειδή τά λόγια μου εἶναι πολύ φτωχά, ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς δια--βάσω δύο ἐπιστολές ἀδελφῶν μας πού μᾶς γράφουν γιά τά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ πού ἔζησαν καί ἐκφράζουν μέ αὐτό τόν τρόπο τήν εὐγνωμοσύνη τους στόν Θεό καί στόν ἅγιο Λουκᾶ.

Ἡ πρώτη ἐπιστολή προέρχεται ἀπό μία κυρία, κάτοικο Σερρῶν καί μητέρα τριῶν παιδιῶν. Γρά-φει, λοιπόν, σχετικά μέ τό θαῦμα:

« ... Ἐνα πρωί, περίπου στίς 25 Νοεμ-βρίου τοῦ 2017, μία φίλη μοῦ ἔδωσε ἕνα φυλλάδιο-ἐκκλησιαστι-κή ἔκδοση ἀφιερωμένη στόν ἅγιο Λουκᾶ Συμφερουπόλεως τόν ἱατρό ... Δέν τόν ἤξερα μέχρι ἐκείνη τήν ἡμέρα. Ἄρχισαν νά ψάχνω στό δια-δίκτυο γιά τή μαρτυρική ζωή τοῦ Ἀγίου ... Ἀκολουθοῦσα τόν ἱατρό στήν Τασκένδη, στό Κρασνογιάρσκ τῆς Σιβηρίας, στούς πολέμους καί στίς ἐξορίες. Μέ πείραξε τό γεγο-νός ὅτι, ἐνῶ ἔζησα στή Ρωσία ἐπτά ὁλόκληρα χρόνια καί ἤξερα τήν ἱστορία τῆς Ρώσικης ἐπανάστασης ... δέν ἤξερα γιά τόν ἅγιο Λουκᾶ τῆς Κριμαίας.

Τήν Παρασκευή 1-12-2017 ἐνημε-ρώ-θηκα ἀπό τόν ἱατρό-ἀκτινολόγο ὅτι πρέπει νά χειρουργηθῶ ἄμεσα ἀπό ... ὄγκο κακοήθειας. Ἐδῶ ἄρ-χι-σε ἡ ἀναστάτωση τῆς οἰκογένειας, τά ἀνήλικα παιδιά μου ἔκλαιγαν ... Παρακαλοῦσα τόν Θεό γιά βοήθεια ... Παρακαλοῦσα τόν ἅγιο Λουκᾶ.

Στίς 8-1-2018 μοῦ ἔκαναν εἰσαγω-γή στό Θεαγένειο νοσοκομεῖο. Στό θάλαμο μαζί

μου έκανε είσαγωγή μιά κοπέλα όνόματι Θεοδώρα. Ήταν πιό μικρή από μένα αλλά πο-λύ ταλαιπωρημένη από τίς χη-μει-ο-θεραπειές. Μας έκαναν όλη μέρα έξετάσεις για νά μπούμε στό χει-ρουργείο τήν έπόμενη μέρα πρωί-πρωί.

Τό πρωί στίς 6 ή ώρα άκριβώς άνοιξε ή πόρτα στό θάλαμό μας καί μπήκε μέσα ό ιερέας (ξυρισμένος, όπως ήταν ό Άγιος στή φυλακή), αλλά φορώντας τό ράσο καί τό σταυρό του. Στεκόμουν μπροστά του στό ένα μέτρο, τόν κοιτούσα καί τόν άναγνώρισα. ΑΓΙΟΣ ΛΟΥ-ΚΑΣ ... ψιθύρισα καί δέν πίστευα στά μάτια μου ... Ναί, ήταν ό άγιος Λουκάς ό ιατρός, πού τόν παρα-καλούσα τόσες ήμέρες. Ήρθε στό νοσοκομείο, μέ βρήκε ... , ναί, άκρι-βώς όπως τό λέω ..., ήρθε στό θά-λαμο καί μέ βρήκε ... Πήρα κουρά-γιο, χάρηκα, μά τόσο πολύ, πού ήμουν αίσγουρη ότι ό Άγιός μου ό Λουκάς είναι μαζί μου καί δέν φοβάμαι τίποτα ... Είπα καί στή Θεο-δώρα ότι ό Άγιος δέν ήρθε μόνο για μένα, ήρθε για μας ... Όλα θά πάνε καλά μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Καί όλα πήγαν καλά, καί οι δύο μας είμαστε καλά ... Όλος ό κόσμος έμαθε για τό θαῦμα πού βίωσα στό νοσοκομείο καί για τόν Άγιο τής καρδιάς μου καί τής ψυχής μου».

Τό δεύτερο θαῦμα μας τό άφηγεϊ-ται ή σύζυγος τοῦ ιαθέντος από τόν άγιο Λουκά.

«Σεβαστέ πάτερ,

τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2007 ήμουν στό σπίτι καί άκουσα τό κουδούνι τής έξώπορτας νά χτυπᾷ παρατε-τα-μένα. Άνοιξα μέ άγωνία καί βρή-κα στήν έξώπορτα πεσμένο τόν σύζυγό μου Θεμιστοκλή (55 έτών) μέ έντονο πόνο στό στήθος. Τόν μετέφερα μέ προσοχή μέσα στό σπίτι καί ξαφνικά λιποθύμησε. Στα-μάτησε νά άναπνέει καί νά έχει σφυγμό. Τό πρόσωπό του έγινε κρύο σάν μάρμαρο καί τά μάτια του έμειναν όρθάνοιχτα μέ τίς κόρες γυρισμένες.

Ή πρώτη μου σκέψη ήταν «δέν μπορεί νά φύγει ένας άνθρωπος έτσι απλᾷ ...», καί άμέσως άρχισα νά καλῶ σέ βοήθεια τήν κόρη μου πού ήταν στό δωμάτιό της καί διά-βαζε, ένῶ παράλληλα κάλεσα τό άσθενοφόρο. Ή κόρη μου προσπα-θοῦσε κλαίγοντας νά τόν συνε-φέ-ρει. Απ' τίς φωνές καί τά κλάματα ήρθε ό ένοικος τοῦ κάτω όρόφου, ό κύριος Γιώργος, καί όταν είδε τόν σύζυγό μου πεσμένο στό πάτωμα, γονάτισε πλάι του, έπιασε τό σφυγ-μό του καί τό μόνο πού κατάφερε νά πελλίσει τρομαγμένος ήταν «έφυγε ...».

Έκείνη τή στιγμή ή κόρη μου τι-νάχτηκε όρθοα καί έτρεξε στό δω-μά-τιό της. Έπέστρεψε άμέσως κρα-τώ-ντας στά χέρια της τό μπουκα-λάκι μέ λαδάκι-εὐλογία τοῦ άγίου Λουκά τοῦ ιατροῦ, πού είχαμε πά-ρει κατά τήν προσκυνηματική μας έπίσκεψη στήν Ίερά Μονή Δοβρά. Σκύβει πάνω του καί λέει κλαίγο-ντας «μή

φοβᾶσαι μπαμπάκα μου ... θά σέ σώσει ὁ ἅγιος Λουκάς ...», καί τόν σταυρώνει μέ τό λαδάκι στό μέτωπο.

Ξαφνικά ὁ σύζυγός μου ἀνακτᾷ τίς αἰσθήσεις του, ἀνοίγει τά μάτια του καί ψελλίζει «τί ἔγινε; ...»

Τήν ἴδια στιγμή ἔφθασε τό ἀσθε-νοφόρο καί μεταφέρθηκε στό Γε-νικό Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο Θεσ-σα-λονίκης. Ὁ καρδιολόγος, πού εἶναι φίλος τοῦ ἀνδρα μου, μᾶς ἐνημέρωσε ὅτι ὑπέστη ὀξύ ἔμφραγ-μα μυοκαρδίου (αἰφνίδια ἀπόφρα-ξη κεντρικῆς ἀρτηρίας κατά 98%) καί τό γεγονός ὅτι ζοῦσε ἦταν ἀπό ἓνα θαῦμα.

Τό θαῦμα ὅμως δέν σταμάτησε ἐκεῖ. Ὑπεβλήθη ἀρχικά σέ θρομβό-λυση. Κατά τή θρομβόλυση παθαί-νει ἰσχαιμικό ἐπεισόδιο (ἐγκεφα-λικό) μέ τήν ἀριστερή του πλευρά νά ἔχει παραλύσει. Στήν ἐντατική πού νοσηλεύτηκε καί πάλι ὁ ἅγιος Λουκάς ἔκανε τό θαῦμα του. Μέ προσευχή καί πάντα μέ τό λαδάκι πού τόν σταυρώναμε στό μέτωπο, ὁ σύζυγός μου συνῆλθε. Στή συνέ-χεια μεταφέρθηκε στόν Κυανοῦ Σταυρό, ὅπου καί ὑπεβλήθη σέ ἀγγειοπλαστική γιά τό ἀνοιγμα τῆς ἀρτηρίας. Ἡ ἐπέμβαση εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία.

Τώρα ὁ Θεμιστοκλῆς εἶναι καλά. Τό ἐγκεφαλικό τό ξεπέρασε μέσα στόν πρῶτο μήνα. Ἡ καρδιά του; Ὁ γιατρός μᾶς εἶπε πώς οἱ ἐξετάσεις δέν δείχνουν νά ἔχει περάσει κά-ποιο ἐπεισόδιο. Δέν ὑπάρχει κᾶν ἡ παραμικρή οὐλή!!!

Ὁ ἀνδρας μου ἐπέζησε μέ τή βοή-θεια τοῦ ἁγίου Λουκά τοῦ ἱατροῦ καί συνεχίζει νά ζεῖ μέσα ἀπό ἓνα θαῦμα.

Ὡς ἐλάχιστη εὐχαριστία καί ἀγά-πη ὁ πρῶτος γιός τῆς κόρης μου, πού ἦλθε λίγο ἀργότερα, ὀνομά-στη-κε Λουκάς.

Εὐχομαι ὁ Ἀγιούλης μας, ὅπως τόν λένε τά ἐγγονάκια μου, νά εἶναι πάντα δίπλα μας. Σέ μᾶς καί στόν κόσμο ὅλο. Τό μόνο πού χρει-ά-ζεται», καταλήγει ἡ κυρία, «εἶναι πίστη καί νά τόν φωνάξουμε ὅταν τόν χρειαστοῦμε.

Εὐχαριστῶ τόν Θεό γιά τήν ἀτε-λείωτη ἀγάπη πού μᾶς δίνει συνεχ-ῶς στέλνοντας τούς ἁγίους νά μᾶς καθοδηγοῦν καί νά μᾶς προστα-τεύουν».

Ἄς εὐχαριστοῦμε καί ἐμεῖς τόν Θεό καί τόν ἅγιο Λουκά, ὁ ὁποῖος ἐπεμβαίνει μέ τόσους θαυμαστούς τρόπους στή ζωή ὅσων τῶν ἐπι-καλοῦνται καί τούς θεραπεύει, καί ἄς τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς προ-στατεύει καί ἀπό τήν ἐπιδημία τοῦ κορωνοϊοῦ ἀλλά καί ἀπό κάθε ἄλλη ἀσθένεια, καί νά ὁδηγεῖ καί ἐμᾶς διά τῆς πίστεως στή σωτηρία.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

«Διωγμούς καί μάστιγας καρτερι-κῶς ὑπομείνας, ... Χριστόν ὁμο-λο-γήσας ... ἔδειξας ... πῶς Ἐκκλησία πολιτεύεται ἐν κόσμῳ».

Τὴν περασμένη Κυριακή, Κυρια-κή τῆς Πεντηκοστῆς, ἐορτάσαμε τὴ γενέθλιο ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ ἐπι-φοίτηση τοῦ ἁγίου Πνεύματος με-τέ-βαλε τοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου σὲ εὐγλώττους κήρυκες τοῦ Εὐαγ-γελίου, οἱ ὁποῖοι ὁμολογοῦσαν θαρ-ραλέα ὅτι Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ Σωτὴρας καί Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου.

Αὐτὴ ἡ ὁμολογία τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου ὑπῆρξε τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καί αὐτὴ ἡ ὁμολογία ἦταν τό χαρακτη-ρι-στικό γνώρισμα τῶν χριστιανῶν, πού εἶχαν κατὰ νοῦ τόν λόγο τοῦ θείου ἱδρυτοῦ της, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὅποιος τόν ὁμολογήσει ἐνώπιον τῶν ἀν-θρώπων, θά τόν ὁμολογήσει καί ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς του τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Μάρτυρες καί ὁμολογητὲς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ οὐράνωσαν τὴ γῆ καί ἔγιναν οἰκήτορες τοῦ οὐ-ρανοῦ, ἀποδεικνύοντας μέ τὴ ζωή, τὴν ὁμολογία καί τό μαρτύ-ριό τους τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο πο-λιτεύεται ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ

στόν κόσμο, τόν τρόπο μέ τόν όποίο όφείλει νά πολιτεύεται κάθε άνθρωπος πού θέλει νά εἶναι μαθητής τοῦ Χριστοῦ στή ζωή του.

Στή χορεία τῶν μαρτύρων καί όμο-λογητῶν τοῦ Χριστοῦ συγκα-τα-ρι-θμεῖται καί ό έορταζόμενος σήμερα άγιος Λουκάς, άρχιεπί-σκοπος Συμφερουπόλεως, ό ιατρός καί θαυματουργός, τόν όποίο τι-μοῦμε στόν πανηγυρίζοντα σήμε-ρα ιερό ναό του, έδῶ στήν Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Δοβρά, όπου θησαυρίζεται καί τμήμα τοῦ χαρι-τοβρύτου ιεροῦ του λειψάνου.

Καί εἶναι μάρτυς καί όμολογητής τοῦ Χριστοῦ ό άγιος Λουκάς, γιατί σέ χρόνια δύσκολα καί σκληρά, σέ χρόνια άθείας καί διωγμοῦ τῆς Ἐκ-κλησίας, έκεῖνος επέλεξε τή στε-νή καί τεθλιμμένη όδό τοῦ μαρτυρίου καί όχι τήν εύρύχωρη όδό τῶν κοσμικῶν άνέσεων καί τῆς ανθρωπίνης δόξης. Επέλεξε νά διακονήσῃ τόν Θεό καί τόν άνθρωπο ως ιερεύς καί επίσκοπος αλλά καί ως ιατρός, δίδοντας καί μέ τίς δύο αὐτές ιδιότητες τήν όμο-λογία τῆς πίστεως στόν Χριστό μέ τό κήρυγμά του, μέ τήν προ-σευχή του πρίν από κάθε χει-ρουρ-γική επέμβαση καί ιατρική πράξη, μέ τήν άγάπη του πρός τόν πάσχο-ντα συνάνθρωπο, μέ τήν όμολογία του διά λόγου καί έργων, όπου καί άν βρέθηκε, από τό Κίεβο καί τή Μόσχα μέχρι τῆς στέππες τῆς Ρω-σίας, τήν Τασκένδη καί τή Συμ-φερούπολη.

Άγάπησε τό μαρτύριο, όπως όμο-λο-γοῦσε ό ἴδιος, καί δέν δίστασε χάριν τῆς όμολογίας τοῦ ονόματος τοῦ Χριστοῦ νά υπομείνει διωγ-μούς καί φυλακίσῃς καί βασανι-στή-ρια καί έξορίες, δεί-χνοντας, όπως λέγει καί τό δοξα-στι-κό ποιός εἶναι ό τρόπος καί τό ἦθος τῆς Ἐκ-κλησίας μέσα στόν κό-σμο.

Εἶναι ή όμολογία τοῦ ονόματος τοῦ Χριστοῦ, τοῖς έγγύς καί τοῖς μακράν, γιατί αὐτή εἶναι ή έντολή τοῦ Χριστοῦ καί ό λόγος τῆς υπάρ-ξεως τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο. Εἶναι ή όμολογία τῆς πίστεως πού έχει χρέος νά δίδῃ καθημερινά κά-θε μέλος της, διότι διαφορετικά δέν μπορεῖ νά εἶναι μέρος τοῦ σώ-ματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ή όμολο-γία διά λόγου καί έργων, διότι δέν μπορεῖς νά όμολογεῖς τόν Χριστό, εάν δέν ζεῖς σύμφωνα μέ τό Εὐαγ-γελίό του, καί δέν μπορεῖς νά ζεῖς σύμφωνα τό Εὐαγγέλιο χωρίς νά όμολογεῖς τό όνομα τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή ή όμολογία εἶναι καί τό δι-κό μας χρέος, ὅσων ἤρθαμε νά τι-μήσουμε τόν όμολογητή άγιο Λου-κά, χρέος στό όποίο όφείλουμε νά ανταποκριθοῦμε, έστω καί άν φαι-νο-μενικά δέν απαιτεῖται ή όμολο-γία μας, γιατί ζοῦμε σέ ένα κόσμο τουλάχιστον κατ' όνομα χριστια-νι-κό.

Βλέπουμε όμως τήν άρνηση κά-ποιων, βλέπουμε τήν άμφιβολία πε-ρισσοτέρων, βλέπουμε τήν ψυ-χρό-τητα τῶν πολλῶν, πού επιχει-ρεῖ νά υποσκάψῃ τά θεμέλια τῆς πίστεώς μας. Ἐμεῖς μένουμε όμως σταθεροί στήν πίστη μας καί δέν

δειλιάζουμε νά τήν ὁμολογοῦμε σέ αὐτούς πού εἶτε ἀμφισβητοῦν τήν ἱερότητα τῆς θείας Εὐχαρι-στίας, εἶτε ἀμφιβάλλουν καί συκο-φαντοῦν ὅτιδῆποτε ἄλλο. Ἐμεῖς μένουμε ἐδραῖοι καί ἀμετακίνητοι στήν πίστη μας καί ὁμολογοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ μόνη ἡ ὁποία διαδίδεται διά τῶν μυστη-ρίων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὅχι οἱ ἀσθένειες πού συκοφαντικά καί βλά-σφημα ὑποστηρίζουν κά-ποιοι, κηρύσσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ καί «οὐ κρύπτομεν τήν εὐερ-γείαν» τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μας, διά τοῦ ὁποίου δοξάζεται καί τιμᾶται ὁ ἐορταζόμενος ἅγιος Λουκάς, ἀλ-λά καί ὁ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἐν-δοξαζόμενος Θεός.

Αὐτή τήν ὁμολογία δίδουν καί οἱ ἀδελφοί μας, οἱ ὁποῖοι μᾶς γνω-στο-ποιοῦν τά θαύματα τοῦ ἁγίου Λουκά πού ζοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἐνα ἀπό τά ἑκατοντάδες θαύμα-τα πού φθάνουν στό μοναστήρι μας θά ἤθελα νά σᾶς διαβάσω. Μᾶς τό ἔστειλε μία μητέρα, ὡς ὁμολογία τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ διά τῶν ἁγίων του στόν κόσμο μας καί ἔσωσε διά τοῦ ἁγίου Λουκά τό παιδί της.

Γράφει, λοιπόν, αὐτή ἡ μητέρα:

«Τό παιδάκι μας γεννήθηκε μέ συγ-γενῆ καρδιοπάθεια σέ μία πο-λύ σοβαρή μορφή. Δυστυχῶς δέν διαγνώστηκε ἄμεσα καί καταλά-βαμε ὅτι κάτι δέν πάει καλά ἀνή-μερα τῶν ἁγίων Ἀναργύρων τό πρωί, ἐνῶ εἴμασταν σπίτι μέ τόν σύζυγό μου. Ἀμέσως πήγαμε στό νοσοκομεῖο τῆς Δράμας, καί ἐκεῖ δέν ἤξεραν τί ἀκριβῶς συμβαίνει. Μεταφερθήκαμε στό νοσοκομεῖο Παπαγεωργίου στή Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ μᾶς εἶπαν ὅτι μᾶλλον τό πρό-βλημα εἶναι στήν καρδιά τοῦ παι-διοῦ, ἀλλά εἶναι πολύ σοβαρά, ἔχει πέσει σέ κῶμα καί ἔχει πάθει ἔμ-φραγμα. Τοῦ κάναμε ἀεροβάπτι-σμα καί τοῦ δώσαμε τό ὄνομα Δημήτριος.

Μέ μηδενικές ἐλπίδες μᾶς ἔστει-λαν στήν Ἀθήνα στό Παίδων «Ἀ-γία Σοφία». Ἐκεῖ, μετά ἀπό πολλές ἐξετάσεις, μάθαμε ὅτι τό παιδάκι μας ἔχει ὄντως πρόβλημα στήν καρ-δούλα του. Ἀμέσως σκεφτήκα-με νά τό τάξουμε στόν ἅγιο Λουκά καί εὐχόμεσταν τήν ἡμέρα τοῦ χει-ρουργείου νά βάλει τό χέρι του καί νά μᾶς βοηθήσει. Ἔτσι καί ἔγι-νε.

Στίς 22 Ιουλίου, ημέρα Κυριακή μᾶς μετέφεραν στό Ὡνάσειο, ἐπει-δή ἡ μονάδα χειρουργείων στό Παί-δων ἔχει κλείσει τό διάστημα πού θά ἔπρεπε νά χειρουργηθεῖ ὁ Δημητράκης. Γιά καλή μας τύχη τή Δευτέρα 23 Ιουλίου ἔγινε ἄξο-νική τομογραφία καί ἐκεῖ φάνηκε ὅτι τό πρόβλημα εἶναι πιό σύνθετο καί πολύ ἐπικίνδυνο. Στό προσκε-φάλι τοῦ μωροῦ εἶχαμε βάλει τό εἰκονάκι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί κά-θε μέρα, ἀπό τήν ἀρχή πού ἦρθαμε στήν Ἀθήνα, σταυρώναμε τήν καρ-δούλα καί τό κεφαλάκι τοῦ παι-διοῦ μέ τό λαδάκι τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί ἄλλων ἁγίων.

Τήν Τετάρτη στίς 25 Ιουλίου πῆγα νά προσκυνήσω, ὅπως κάθε μέρα, στό ἐκκλησάκι τοῦ Ὡνα-σειοῦ καί νά παρακαλέσω τόν Θεό, τήν Παναγία καί ὅλους τούς ἁγί-ους γιά τό μωρό καί ὅλα τά παι-δάκια πού εἶναι ἄρρωστα.

Ἐκείνη τήν ὥρα ἔβλεπα μέ ἔντονο βλέμμα τήν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μιά μικρή πλαστικο-ποημένη εἰκονίτσα καί τόν παρα-καλοῦσα μέσα στήν ἀπελπισία μου γιά τήν τόσο δύσκολη κατάσταση, ἄν μ' ἀκούει, νά μοῦ δώσει ἕνα ση-μάδι. Νά κουνηθεῖ ἀπό τή θέση πού βρισκόταν. Τοῦ τό ζήτησα πολ-λές φορές. Γιατί ἀπό τήν πρῶ-τη ἡμέρα ἔψαχνα γιά τά θαύματά του καί τόν βίο του καί ἤλπιζα νά κάνει ὁ Ἅγιος τό χειρουργεῖο στήν καρδούλα τοῦ μωροῦ. Διάβαζα κα-θη-μερινά τήν παράκληση τοῦ Ἀ-γίου καί εἶχα δίπλα μου τήν εἰκό-να του κάθε βράδυ πρίν κοι-μηθῶ.

Τήν ἐπόμενη ἡμέρα 26 Ιουλίου ἀνημέρα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ξα-ναμπαίνω στό ἐκκλησάκι νά πα-ρα-καλέσω γιά τό χειρουργεῖο καί ἡ εἰκόνα τοῦ Ἁγίου δέν ἦταν που-θενά. Μαζί μου ἦταν καί ὁ σύζυ-γός μου. Ἀμέσως τόν κοίταξα στά μάτια καί ἕνα ρίγος μέ διαπέρασε καί ἄρχισα νά κλαίω. Κατάλαβα ὅτι ὁ Ἅγιος ἦταν δίπλα στό γιό μας. Ἦμουν σίγουρη πῶς ὅλα θά πᾶνε καλά.

Μετά ἀπό σχεδόν ἑξι ὥρες χει-ρουρ-γεῖο τό μωρό μας σώθηκε. Ἀπό τήν ἐπόμενη κιόλας ἡμέρα ἡ εἰκόνα ἦταν πάλι στή θέση της καί δέν μετακινήθηκε. Καί πλέον ἡ ἀνάρρωσή του γίνεται πολύ πιό γρή-γορα ἀπ' ὅ,τι περίμεναν οἱ για-τροί. Ὁ γιατρός μᾶς εἶπε ὅτι ὁ γιός μας ἔχει φύλακα Ἄγγελο. Ἡ ἀπά-ντησή μας εἶναι ὅτι τό ξέρουμε. Ὁ ἅγιος Λουκᾶς ἦταν ἀπό τήν πρώτη στιγμή ἐκεῖ.

Κάθε μέρα τόν εὐχαριστοῦμε καί εὐχόμαστε νά κάνει γιά ὅλους τούς ἀρρώστους τό θαῦμα του καί γιά ὅλα τά παιδάκια. Κάθε χρόνο θά ἐπισκεπτόμαστε τήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου μαζί μέ τόν Δημητράκη μας καί δέν θά ξεχάσουμε νά τόν εὐχαριστοῦμε καθημερινά γι' αὐτό τό θαῦμα πού ζήσαμε».

Καί δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη καί πιό εὐπρόσδεκτη εὐχαριστία ἀπό τόν Θεό καί τούς ἁγίους ἀπό τήν ὁμολογία τῶν θαυμάτων του. Γι' αὐτό ἅς τό κάνουμε καί ἐμεῖς, γιά νά βροῦμε ἔλεος καί χάρη ἀπό τόν Θεό καί τούς ἁγίους του.

[ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ](#)